

T.K.P'nin "S E S İ"

28 Haziran 1973

Türkiye Komünist Partisinin S E S İ, bu Perşembe akşamı yapacağı yayınında, haber bülteninden sonra "Barış Yolunda Yeni Bir Başarı Daha" başlıklı yorumunu dinleyicilerine sunacaktır.

Burası Türkiye Komünist Partisinin S E S İ. S.D. önce haberlerimizi veriyoruz

TKP nin SESİ

28.6.973.Öm.

HABERLER

---Hükümet ortakları gerici AP ve CGP temsilcilerinin çoğunlukta olduğu parlamento, son günlerde fabrikasyon şeklinde sıra sıra faşist kanunlar çıkarıyor. Gerici ve halk düşmanı AP, DP ve CGP temsilcilerinin ~~olarıyla~~ Parlamento'da kabul edilenlen faşist tasarılar arasında: tarımda orta çağ ilişkilerinin devam etmesini, ağa-derebeyi hegemonyasının güçlendirilmesini öngören Toprak ve Tarım reformu tasarısı, Üniversite ~~1924~~ özerkliğini çığneyen, üniversiteleri birer polis karakolu haline getiren Üniversiteler Kanun tasarısı, Yüksek Öğrenimin paralı olmasını öngören Milli Eğitim Temel kanun tasarısı, ve Sıkıyönetime sivil elbise giydürüp ^{Faşist terörcü} devamını öngören Devlet Güvenlik Mahkemeleri tasarısı da bulunmaktadır. Sıkıyönetimci hükümet, sıkıyöne-

tim terör rejiminin devamını öngören bu faşist Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kurulması için daha şimdiden, 11 milyon lira para ayırmıştır. İşçi ve komünist düşmanları emirellerin, Feyzioğullarının, Satırların, Talü'lerin, faşist maddelerle dolu olan bu kanun tasarılarıyla güttükleri başlıca amaç, Türkiyedeki devrimci hareketi ezmek, zincire vurmaktır, işçi sınıfını, emekçi yığınlarını demokratik savaş olanaklarından mahrum bırakmaktır. Bunun için bu faşist tasarılar karşı memlekette geniş bir hareket başlamıştır. 32 senatörün, Devlet Güvenlik Mahkemeleri kanun tasarısının çıkmasını önlemek için Anayasa mahkemesine başvurmaları, bu alandaki direnişin bir örneğidir. Günümüzün koşulları, bu faşist kanun tasarılarının ancak komünistlerin, sosyalistlerin, gerçek Atatürkçülerin, sendikaların, devrimci güçlerin eylem birliğiyle önleneceğini doğruluyor. Bu bakımdan günümüzün başlıca şiarı: güçlerimizi faşist kanun tasarılarına karşı birleştirmektir.

--- Cumhuriyetin 50'ci yıldönümü dolayısıyla çıkarılması belirlenen genel affın, AP, ve CGP gibi gerici parti temsilcileri tarafından engellenmesine karşı memlekette başlayan genel direniş ~~siyasal~~ tarla-
dan fabrikaya, Üniversiteden Meclise kadar sığınarak, bütün ulusal güçleri kapsamına almaktadır. Ankara Merkezi cezaevinde ve İstanbul Sağmalcılar cezaevinde bulunan tutukluların, affın genel seçimlerden önce çıkarılması ve bütün ~~siyasal~~ siyasi tutukluları da içine alması isteğiyle başlattıkları direniş, bu alandaki eyleme güç kazandırmaktadır.

CHP'nin af teklifini Meclis başkanlığına sunmasından bu yana 2 ay geçti. Fakat ~~Meclis~~ AP ve CGP temsilcilerinin çoğunlukta bulunduğu Meclis Adalet komisyonu sözünü geçen bu teklifi gündeme bile almadı. Amaçları, af teklifinin Mecliste görüşülmesini önlemek ve onu geçersiz hale getirmektir.

4
kurbanlığı ile
Çünkü, Türkiye'de anti-komünizm curcunallığıyla ün yapmış olan Teyzioğlu
da, Kanlı Pazarlar tertipçisi Demirel de, Adananın en büyük toprak
ağalarından olan Satır da, bunelımlar içinde bocelayan sıkıyönetimci
Talü hükümeti de, genel bir af çıkarılmasına karşıdır. Bunlar sınıf-
sal bir af çıkarılmasını istemektedirler. Öyle bir af ki, işbirlikçi
büyük burjuvazinin faşist terör rejimini güçlendirsın. Bunun için de
genel af sorununuⁿ seçimlerden sonra ele alınmasını ileri sürmekte-
af konusunu 14 Ekimde yapılacak olan Genel seçimleri kazanmak için
bir sömürü ~~soğ~~ sorunu yapmak istemektedirler. Bunların, genel seçim-
lerden sonra da bütün tutukluları kapsayacak, bu arada sıkıyönetim
kurbanlarını da içine alacak genel bir af çıkaracakları yoktur.

Türkiye'de zaman zaman aflar çıkarılmıştır. Fakat bu aflar her zamanⁿ
işbirlikçi burjuvazinin adamlarını korumak, halkın ve devletin malına
el koyan soyguncuları temize çıkarmak için çıkarılmıştır. Cuntacı

paşaların, sıkıyönetimci hükümetin, işçi ve halk düşmanı demirellerin, feyzioğllarının bir paravanası haline getirilen Meclis son olarak, bir işçiye kızgın demirle işkence yapan AP li bir belediye başkanını serbest bıraktı. Bu olay, çoğunluğu gericilerin teşkil ettiği Meclisten genel bir af beklenemeyeceğini doğrulamaktadır.

Türkiye Komünist Partisi sınıfsal af değil, ulusal alanda bütün siyasi tutukluları, bu arada iki küsür yıldır sıkıyönetim zindanlarında tutulan yurtseverleri de kapsayacak genel bir AF çıkarılmasını istemektedir. Yani, sıkıyönetim öncesi ve sonrası tutuklanıp zindanlara atılan bütün yurttaşları kapsayacak, onlara hukuki ve siyasi haklarını geri verecek, ulusal çapta genel bir af. Bu bakımdan komünistlere, işçi sendikalarına büyük görevler düşmektedir. Memlekette ve memleket dışında, genel bir af çıkarılması için başlayan hareketi örgütlemek, geniş halk yığınlarını da bu harekete çekerek hükümete karşı baskıyı

arttırmak komünistlerin, işçi sendikalarının, devrimcilerin başta gelen ödevlerindendir.

X ————— Türkiye'de, sıkıyönetim mahkemelerinde ~~siyasi~~ siyasi tutuklulara yapılan işkencelerin ardı arkası kesilmiyor. Bu yöndeki işkence olaylarını, CHP milletvekili ve genel sekreter yardımcısı Ferda Güley, "Halkçı" gazetesine verdiği bir demeçte tekrara açığa vurdu. Güley bu demecinde, Emniyet müdürlüklerinde ve özel olarak tanzim edilen işkence odalarında tutuklulara hala işkence yapıldığını söyledi. CHP milletvekili Güley, soruşturmalar sırasında birçok siyasi tutuklunun elektrik işkencesi, falaka ve tırnak sökme gibi tüyler ürpertici işkencelere tabi tutulduğunu belirterek, İstanbul ve Ankara emniyet müdürlüklerinde sorguya çekilen siyasi tutukluların üzeri cıvıltı sopalarla dövüldüklerini açıkladı. Ferda Güley, devamla şunları söyledi : " Bugünkü rejimle Osmanlı imparatorluğu arasında hiç bir

6a

X — 25 Haziranda, Ankarada başlayan Sosyal Sigortalar Kurumunun 28'ci genel kurulu çalışmalarına devam ediyor. Toplantıya sunulan raporda, kurumun yılda 1 milyar lirayı aşan bir geliri ~~81.888.888~~, 14 milyar liraya yakın bir sermayesi olmasına rağmen, yine de ekonomik ve mali bunalım içinde olduğu açıklandı. Sosyal Sigortalar kurumunun, patronlardan 1,5 milyar lira prim alacağı vardır, ayrıca büyük sermaye ve tekелci çevreler, kurumun 4 milyar lirasını kredi diye almışlar ve bugüne kadar geri vermemişlerdir.

Patronlar temsilcileri, Sosyal Sigortalar Kurumunun 28'ci kurulunda yaptıkları konuşmalarda, kurumdan ~~aldıkları~~ ^{vercek aldıkları} bu 1,5 milyar liranın bağışlanması ve kurumun elinde biriken sermayenin özel sektör parababalarına verilmesini istediler.

Şimdi S.D. bu konuda bir yazı dinliyeceksiniz.

Sosyal Sigortalar Kurumu işçi ve emekçilerin paralarıyla kurulmuş bir müessesedir. Bunun için ödevi, işçi ve emekçilerin sosyal ve sağlık sorunlarına çözüm yolu bulmaktır. Ama, pratikte bu böyle olmuyor. Olmuyor çünkü, kurumun yönetimi işçinin elinde değildir. ~~İşçi~~ Patron, Hükümet ve Türk-iş temsilcilerinden oluşmaktadır kurumun yönetim kurulu. Sosyal Sigortalar kurumunun yönetimi işçi sınıfının elinde olmadığı için de, kurum bugün patronların, büyük sermayedarların bir arpalığı haline getirilmiştir. Şöyle ki, büyük sermayedarlar işçi ve emekçilerin paralarıyla kurulan kurumun kasasına el atmışlar ve 4 milyar lirayı kredi diye almışlardır. Bugüne kadar bu paradan tek kuruş bile geri çevirmemişlerdir. Üstelik kurumun patronlardan 1,5 milyar ~~1~~ lira da prim alacağı vardır. Patronlar bunu da vermemekte direnmekte, ve 28'ci genel kurul toplantısında yaptıkları konuşmalarda, bu paraların bağışlanmasını önerdiler. Kurumun yönetimini eline geçiren

patron, sarı sendika ve hükümet temsilcileri, işçilerin alın terinden kesilerek alınan bu paraların geri verilmesi için her hangi bir çaba da bulunmamakta, aksine, işçi sigortalarının paralarını daha geniş ölçüde yağma için yeni yeni planlar hazırlamaktadırlar.

Kurumun yönetim kurulu, bir yıl önce kanun kabul edilmiş olmasına rağmen, ilaç fabrikası kurma işine hala yanaşmamaktadır. Yanaşmamaktadır çünkü, büyük ilaç tekelleri SSK'nın ilaç fabrikası kurmasını istememektedirler. Bu tekeller, hatta bazı kurum yöneticilerini rüşvetle satın alarak, SSK'nun ilaç yapma ve fabrika kurma planlarını hasır altı etmeye kalkıştılar. Bu tekellerin bu alçaklığa baş vurmalarının başlıca sebebi ise, kurumun ürettiği ilaçlar işçi ve emekçilere, Türkiye'deki ilaç firmalarının ürettiğine oranla % 20-% 30 daha ucuza ~~satılır~~ mal olacağındandır.

Kaynaklarına hakim olamadığından, geliri büyük ölçüde patronlara

rın yağmasına terk edildiğinden Kurum, sağlık, işçi ve emekçilere ucuz mesken sağlamak gibi ödevlerini yerine getirememektedir. Bu yüzden de işçi ve emekçilerin lokmasından keserek topladıkları gelir, büyük sermaye çevreleri tarafından sömürüye konu olmaktadır.

Bu durumun baş^{lıca} sorumlusu, hiç şüphesiz ki Kurumun yönetim kuruludur. büyük sermaye çevreleri, sıkıyönetimci paşalar ve Talü hükümetidir. büyük sermaye çevrelerinin ajanlığını yapan Türk-İsteki sarı sendikacılarıdır, Halil-Tunç, emirsoylardır. İşçi ve emekçilerin paralarını büyük sermaye para babalarına peşkeş çekenler Tunçlar-Demirsoylardır. Bu bakımdan, Sosyal Sigortalar Kurumunun başındaki işçi düşmanlarını atmak, kurumun yönetimini işçinin eline teslim etmek gibi bir sorun çıkıyor ortaya. Sendikalar, işçi sınıfının hakkına sahip çıktığı taktirde Kurumun işçi ve emekçiler yararına çalışması mümkün olacaktır.

fark yoktur. MIT işe ajan provokatörler yetiştirmekten başka bir iş görmemektedir. Siyasi tutuklulara yapılan işkenceler artık bir iddia olmaktan çoktan çıkmıştır, bunlar bir gerçektir."

--- İşçi direnişleri:

--- işçilerin sosyal ve sendikal haklarını patronlar karşısında daha güçlü bir şekilde savunan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu /DISK/in/ işçiler tarafından benimsendiği, otoritesinin giderek arttığı bir gerçektir. Bu gerçekler, Koç Holdingin Kav-Kibrit fabrikasında meydana gelen olaylarla bir daha doğrulanmıştır. Fabrikada çalışan 186 işçi, sosyal hakları ve Türk işe bağlı Petrol işçilerinden işçiden 130'u DISK'e bağlı Mimya iş sendikasına üye oldular. Ancak, aynı iş yerinde örgütlenme çabası gösteren Türk işe bağlı Petrol iş sendikası, yeterli sayıda üyeye sahip olmasına

sağlanan,

patronun da desteğiyle işyerinde toplu sözleşme yetkisini aldı.

Kimya iş sendikasına üye olduklarını, Petrol-işin kendilerini temsil edemeyeceğini bildiren işçilerin bazıları işten atıldı. İşçileri zorla Kimya işten vaz geçirip Petrol-işe üye yapmaya çalışanlar arasında, Orhangazinin AP'li belediye başkanı da bulunmaktadır. İşçiler, bu engellemelere rağmen "biz Kimya-iş sendikasından vaz geçmiyeceğiz, bizim haklarımızı savunan DISK'e bağlı Kimya-iş sendikasıdır" demektedirler.

--- Teksif sendikası 14 işyerinde greve hazırlanıyor. Sendikanın Bursa Şubesi genel sekreteri Aydemir, yaptığı bir açıklamada, Bursa İpekli Sanayi patronlarıyla yaptıkları toplu sözleşme görüşmelerinde, patronların işçi isteklerine yanaşmadıklarını, belirtti ve aldıkları grev kararı hazırlıklarının tamamlandığını, önümüzdeki günlerde iki bin işçiyle greve ~~gess~~ gideceklerini söyledi.

Komünistlerin yeri işçiler arasındadır, fabrikalardadır, sendikalarda çalışmaktır. Fabrikalarda örgüt kurmak, işçi sınıfının sınıf bilinci- ni yükseltmek, geniş emekçi yığınları devrim savaşlarına hazırlamak, komünistlerin vazgeçilmez görevlerindendir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Dış Haberler:

- Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel, Sekreteri Brej-nefin Amerika ve Fransa ziyaretleri sona erdi. Genel Sekreter Brejnef ile Nikson arasında yapılan görüşmeler sırasında iki ülke halklarını çok yakından ilgilendiren, ekonomik ^{alan} ve teknik ^{alan} işbirli-
liği anlaşmaları ^{nın} yanısıra, dünyada barışın korunması ve sağlanma-
ması için stratejik silahların sınırlandırılması, nükleer harbi
engelleme konularda da anlaşmaya varılmıştır.

Taraflar ^{ın} görüşmelerinden sonra yayınlanan Ortak Bildiride,
iki ülke arasındaki ilişkilerde bir dönüş ^{ün} olduğum ^{il} belirtmekte ve
dünya barışının kuvvetlendirilmesini isteyen Sovyetler Birliği-
Amerika ilişkilerinin karşılıklı yarar sağlar bir biçimde ve bütün
insanlığın menfaatlerine uygun olarak geliştiği ifade edilmektedir.
Bildiride, Orta-Doğu ve Çinhindi sorunlarına değinilerek, görüşmeler
sırasında bu bölgeler sorunlarının çözümlenmesi yollarının araştırıl-

- -
dığı da belirtilmektedir.

Dünya demokratik basını, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Brejnefin Amerika ziyaretine büyük yer ayırırken, Brejnefin Fransa Cumhurbaşkanı Pompidu'nun daveti üzerine Fransaya yaptığı ziyarete ve bu ziyaret sırasında ele alınan sorunlar üzerinde durmaktadır. Gazeteler, Brejnef-Pompidu görüşmelerinde, barışı kuvvetlendirme ve halkların güvenliğini arttırma, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı ve Sovyet - Fransız işbirliği konularının ele alındığıⁿⁱ/belirtilmektedirler. Görüşmeler sonucunda yayınlanan Ortak Bildiride de belirtildiği gibi, iki ülke yöneticileri Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının 3 Temmuzda toplanması konusunda hemfikirdir.

- 35 ülkenin dışişleri bakanlarının katılacağı Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansında ilk konuşmayı Sovyetler Birliği dışişleri bakanı Andrey Gromiko yapacaktır. Gelecek Salı günü çalışmalarına

başlayacak olan Güvenlik Konferansı, Sovyetler Birliği başta olmak üzere, sosyalist ülkelerin ve Barışsever Avrupa halklarının Konferansın toplanması için 1967 yılından beri yürüttükleri yoğun çabaların bir sonucudur. Finlandiyadan ~~anılan~~ bildirildiğine göre, Konferansın teknik hazırlıkları tamamlanmıştır. Finlandiya dışişleri bakanı Karyalaynen'in yaptığı bir açıklamaya göre, Güvenlik Konferansının ana hedefi, Avrupada devamlı ve güvenilir bir barış sağlamak, halkların güvenliğini garanti altına almaktır.

Yorum.

28.6.973.

Barış yolunda yeni bir başarı daha.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi genel sekreteri Brejnefin Amerika gezisi sona erdi. Brejnefin bu ziyareti sırasında Sovyet Birliği ile Amerikan yöneticileri arasında birçok anlaşma imzalandı. Fakat, bun anlaşmalarından en önemlisi atom harbinin önlenmesi ve stratejik silahların sınırlandırılmasıydı.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi genel sekreteri Brejnefin Birleşik Amerika ziyareti ve imzalanan anlaşmaların yankıları gerek dünya basınında ve gerekse kamuoyunda hala devam ediyor. Dünya kamuoyu bu geziye ve anlaşmalara neden bu kadar önem veriyor ? Bunun nedeni açıktır. ^{nedeni} ~~Halklar~~, dünya kamuoyu, her şeyden evvel barış, bir atom tehdidinden kurtulmak, barış içinde gelişmek ve kalkınmak istiyor, da ondan.

Kapitalist dünyasının en kuvvetli ve büyük bir sanayi ve askeri gücünü temsil eden Birleşik Amerikada/ iktidarda bulunan büyük tekeller temsilcilerinin/ yıllardan beri dünya ölçüsündeki imparatorluklarını korumak için soğuk harp yöntemlerine baş vurdıkları bilinen bir gerçektir. Güney Doğu Asyada askeri bir saldırı şeklinde, Güney Amerika, Orta Doğu ve bu arada Türkiyede de gerici iktidarlara ve karşı devrimcileri, faşizmi, sıkıyönetimleri ihraç etme şeklinde görünen bu saldırılar/ dünya kamuoyu için büyük bir endişe kaynağıdır. Amerikan emperyalizmi sınıfsal çıkarlarını savunmak için, dünyayı ateşe vermek, bir nükleer harple kavurmaktan çekinmiyeceği korkusu insanlığı terörize ediyordu. Bundan ötürü dünya kamuoyunu yakından ilgilendiren konulardan biri de emperyalizmin dünyayı ateşe vermesini, halkları köleleştirmeye kalkışmasını, çok tehlikeli olan saldırı politikasını engellemkti.

kendisi için yararlı değil zararlı olmaya başlamasını sağladı. Amerika emperyalizmi değil yalnız dünya kamuoyu önünde, kendi kamuoyu önünde de tecrit olmaya, bu tecrit süreci gittikçe hızlanmaya başladı. Amerikan emperyalizminin saldırı silâhı artık geri tepmeye başlamıştı. Soğuk harp teorisi iflâs etmişti. Amerikan emperyalizmi Viyetnam savaşından korkunç yaralarla çıkmıştı. Mahalli saldırılar, emperyalizmin bütün zaaflarını ortaya koymuştu. Sürücüsünü bütün çıplaklığıyla dünya kamuoyunun önüne sermişti. Bundan sonra, mahalli saldırılar bir dünya harbine dönüştüğünde Amerika artık okyanusun ardına sığınamıyacaktı. Dünya askeri stratejisi emperyalizmin zararına değişmişti, güçler dengesi emperyalizmin zararınaydı. Sovyetler Birliğinin ekonomik-askeri gücü emperyalizme bu gerçeği kabul ettirmişti.

Emperyalizm için soğuk harbe son vermek ve anlaşma masasına otur-
maktan başka çıkar yol kalmamıştı.

Bunun için her şeyden evvel, büyük bir ekonomik , askeri gücün varlığı gerekiyordu. Bu büyük askeri, ekonomik güç aynı zamanda barışçı, anti-emperyalist dünya ölçüsündeki ulusal kurtuluş hareketlerinden yana olması gerekiyordu.

Dünya sosyalist sistemi içinde olan ve bu sistemin en güçlü devleti olan Sovyetler Birliği , dünya kamuoyunun aradığı bütün bu ~~ssss~~ vasıfları içeriyordu. Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkeler, yıllardan/daha doğrusu kurulduklarından bu yana barışı güçlendirmek, ayrı toplumsal sistemlere ait olan ülkelerin barış içinde yan yana yaşamalarını sağlamak için savaşıyorlardı. Bu savaşları/güçlendikleri oranda başarı kazandı. Ama bu başarısında dünya kamuoyunun Sovyetler Birliğinin, öteki sosyalist ülkelerin gayretlerini/desteklemesinin de rolü büyük oldu.

Bütün bu unsurlar bir arada emperyalizmin seldırı politikasının

Saldırı politikası emperyalizmi büyük ölçüde tekkattan düşürmüş, buna limlarına arttırmıştı.

Sovyetler Birliğinin emperyalizmi anlaşma masasına oturtması / Sovyetler Birliği Komünist Partisinin izlediği barışçı, 1eninci dış politikası sonucunda başarıldı. Bugün nükleer harbin patlaması önlen- diyse, barışın ve güvenliğin sağlanması garanti altına alındıysa izledikleri bütün bunlar Sovyetler Birliğinin, sosyalist ülkelerin (barışçı dış barış içinde yan-yana yaşama politikası politikaları / sayesinde oldu. Bu bakımdan Sovyetler Birliğinin elde ettiği bu başarı tarihseldir ve bütün halklar yararınadır. Bu arada halkımızın da öz-be-öz menfaatleri yararınadır.

Bu anlaşma havası içinde bizdeki sıkıyönetimciler askeri idareye sivil elbise giydirmekle meşguldürler. Meclisin AP, CGP ve DP gerici çoğunluğu / sıra sıra fabrikasyon halinde faşist kanunlar çıkarıyor. Bu kanunların her biri halkın elindeki özgürlük kalıntılarını da alıp

gidiyor. Yani Amerikan emperyalizminin bizdeki kuklalarının halka karşı saldırıları yoğun bir şekilde devam ediyor. Halkın yoksullaşma sürecine paralel olarak da büyük sermaye çevrelerinin palazlanması da artıyor. Büyük sermaye çevreleri halkın tasarruflarına, memur paralarına göz dikmiş, onları yutmanın çarelerini arıyor.

Bu talan ve terör havası gün geçtikçe genişliyor. Pericilerin son günlerde faşist komandoları yine ortaya saldılar. Bunlar üniversiteleri basıyor, toplantıları dağıtıyor, memlekette bir korku havası yaratıyorlar. Demireller, bu faşist komandalara dört elle sarıldılar, onlar vasıtasıyla yurtsever güçleri terörize etmek, seçimleri kazanmak amacını güdüyorlar. Fakat öte yandan memleketteki bu durum antifaşist güçlerin eylem birliği için gereken havayı da yaratıyor. İşçi sınıfına onun devrimci örgütlerine yeni yeni müttefikler kazandırıyor. Barışın, barış içinde yan yana yaşamının kuvvet ve kıymetini halk yığınlarına daha açık bir şekilde gösteriyor.

T.K.P'nin "S E S i"

28 Haziran 1973

Türkiye Komünist Partisinin S E S i, bu Perşembe akşamı yapacağı yayınında, haber bülteninden sonra "Barış Yolunda Yeni Bir Başarı Daha" başlıklı yorumunu dinleyicilerine sunacaktır.

Burası Türkiye Komünist Partisinin S E S i. S.D. Önce haberlerimizi veriyoruz

HABERLER

—Hükümet ortakları gerici AP ve CGP temsilcilerinin çoğunlukta olduğu parlamento, son günlerde fabrikasyon şekilde sıra sıra faşist kanunlar çıkarıyor. Gerici ve halk düşmanı AP, DP ve CGP temsilcilerinin yollarıyla Parlametoda kabul edilenler faşist tasarılar arasında: tarımda orta çığ ilişkilerinin devam etmesini, oğla-derebeyi hegemonyasının güçlendirilmesini öngören Toprak ve Tarım reformu tasarısı, Üniversitelerdeki üzerkliliği qışmayan, üniversiteleri birer polis karakolu haline getiren Üniversiteler Kanun tasarısı, Yüksek Öğrenimin paralı olmasını öngören Milli Eğitim Temel kanun tasarısı, ve Sakı-yönetime sivil elbise giydizi ^{faşist terörün} devamını öngören Devlet Güvenlik Mahkemeleri tasarısı da bulunmaktadır. Sakıyönetimci hükümet, sakıyöne-

tim terör rejiminin devamını öngören bu faşist Devlet Güvenlik Mahkeme-
 lerinin kurulması için daha şimdiden, 11 milyon lira para ayırmıştır.
 İşçi ve komünist düşmanları emirellerin, Feyzioğullarının, Satırların,
 Talü'lerin, faşist maddelerle dolu olan bu kanun tasarılarıyla güttük-
 leri başlıca amaç, Türkiyedeki devrimci hareketi ezmek, zincire vurmak,
 işçi sınıfını, emekçi yığınlarına demokratik savaş olanaklarından
 mahrum bırakmaktır. Bunun için bu faşist tasarılar karşı memlekette
 geniş bir hareket başlamıştır. 32 senatörün, Devlet Güvenlik Mahkeme-
 leri kanun tasarısının çıkmasını önlemek için Anayasa mahkemesine
 baş vurmaları, bu alandaki direnişin bir örneğidir. Günümüzün koşulla-
 rı, bu faşist kanun tasarılarının ancak komünistlerin, sosyalistle-
 rin, gerçek Atatürkçülerin, sendikaların, devrimci güçlerin eylem
 birliğiyle önleneceğini doğruluyor. Bu bakandan günümüzün başlıca
 sırası: güçlerimizi faşist kanun tasarılarına karşı birleştirmektir.

— Cumhuriyetin 50'ci yıldönümü dolayısıyla çıkarılması beklenen genel affın, AP ve CGP gibi gerici parti temsilcileri tarafından engellenmesine karşı memlekette başlayan genel direniş ~~gücüne~~ tarla-
dan fabrikaya, Üniversiteden Meclise kadar sızınarak bütün ulusal güçleri kapsamına almaktadır. Ankara Merkezî cezaevinde ve İstanbul Sağmalcılar cezaevinde bulunan tutukluların affın genel seçimlerden önce çıkarılması ve bütün ~~siyasal~~ siyasi tutukluları da içine alması isteğiyle bağlattıkları direniş, bu alandaki eyleme güç kazandırmaktadır.

CHP'nin af teklifini Meclis başkanlığına sunmasından bu yana 2 ay geçti. Fakat ~~Meclis~~ AP ve CGP temsilcilerinin çoğunlukta bulunduğu Meclis Adalet komisyonu sözü geçen bu teklifi gündeme bile almedi. Amaçları, af teklifinin Mecliste görüşülmesini önlemek ve onu geçersiz hale getirmektir.

Çünkü, Türkiye'de anti-komünizm cürumeliyle ün yapmış olan Feyzioğlu da, Kanlı Pazarlar tertipçisi Demirel de, Adanenin en büyük toprak egelerinden olan Satır da, bunelımlar içinde becelayan sıkıyönetimci Talu hükümeti de, genel bir af çıkarılmasına karşıdırler. Bunlar sınıfsal bir af çıkarılmasına istemektedirler. Öyle bir af ki, işbirlikçi büyük burjuvazinin faşist terör rejimini güçlendiresin. Bunun için de genel af sorununuⁿ seçimlerden sonra ele alınmasına ileri sürmekte- af konusunu 14 Ekimde yapılacak olan Genel seçimleri kazanmak için bir sömürü ~~ve~~ sorunu yapmak istemektedirler. Bunların, genel seçimlerden sonra da bütün tutukluları kapsayacak, bu arada sıkıyönetim kurbanlarına da içine alacak genel bir af çıkarcakları yoktur.

Türkiyede zaman zaman efler çıkarılmıştır. Fakat bu efler her zaman işbirlikçi burjuvazinin adamlarına korumak, halkın ve devletin malına el koyan soyguncuları temize çıkarmak için çıkarılmıştır. Cuntacı

paşaların, sıkıyönetimci hükümetin, işçi ve halk düşmanı emirellerin, feyzioğullarının bir paravansı haline getirilen Meclis son olarak, bir işçiye kızgın demirle işkence yapan AP li bir belediye başkanını serbest bıraktı. Bu olay, çoğunluğu garicilerin teşkil ettiği Meclisten genel bir af beklenemeyeceğini doğrulamaktadır.

Türkiye Komünist Partisi sınıfsal af değil, ulusal alanda bütün siyasi tutukluları, bu arada iki küsur yıldır sıkıyönetim zindanlarını da tutulan yurtseverleri de kapsayacak genel bir AF çıkarılmasını istemektedir. Yeni sıkıyönetim öncesi ve sonrası tutuklanıp zindanlara atılan bütün yurttaşları kapsayacak, onlara hukuki ve siyasi haklarını geri verecek, ulusal çapta genel bir af. Bu bakımdan komünistlere, işçi sendikalarına büyük görevler düşmektedir. Memlekette ve memleket dışında, genel bir af çıkarılması için başlayan hareketi örgütlemek, geniş halk yığınlarına da bu harekete çekerek hükümete karşı baskıyı

arttırmak komünistlerin, işçi sendikalarının, devrimcilerin başta gelen ödevlerindendir.

X ————— Türkiye'de, sakayönetim mahkemelerinde ~~siyasi~~ siyasi tutuklulara yapılan işkencelerin ardı arkası kesilmiyor. Bu yöndeki işkence olaylarını, CHP milletvekili ve genel sekreter yardımcısı Ferde Güley, "Halkçı" gazetesine verdiği bir demecde tekrara eğişe vurdu. Güley bu demecinde, Emniyet müdürlüklerinde ve özel olarak tanzim edilen işkence odalarında tutuklulara hala işkence yapıldığını söyledi. CHP milletvekili Güley, soruşturmalar sırasında birçok siyasi tutuklunun elektrik işkencesi, felake ve tırnak sökme gibi tüyler ürpertici işkencelere tabi tutulduğunu belirterek, "İstanbul ve Ankara emniyet müdürlüklerinde sorguya çekilen siyasi tutukluların üzeri sivilî sopalarla dövüldüklerini açıkladı. Ferde Güley, devanla şunları söyledi : " Bugünkü rejimle Osmanlı imparatorluğu arasında "

6 a

X — 25 Haziranda, Ankarada başlayan Sosyal Sigortalar Kurumunun 28'ci genel kurulu gelişmelerine devam ediyor. Toplantıya sunulan raporda, kurumun yılda 1 milyar lireyi aşan bir geliri olmasına, 14 milyar lireye yakın bir sermayesi olmasına rağmen, yine de ekonomik ve mali bunalım içinde olduğu söylendi. Sosyal Sigortalar kurumunun, petronlardan 1,5 milyar lire prim aldığı vardır, ayrıca büyük sermaye ve tekelleri çevreler, kurumun 4 milyar lirasını kredi diye almışlar ve bugüne kadar geri vermemişlerdir.

Petronlar temsilcileri, Sosyal Sigortalar Kurumunun 28'ci kurulunda yaptıkları konuşmalarda, kurumdan aldıkları bu 1,5 milyar liranın beşışlenmesini ve kurumun elinde biriken sermayenin özel sektör parabelerine verilmesini istediler.

Şimdi S.D. bu konuda bir yazı dinliyeceksiniz.

27.6.973.5m.

Sosyal Sigortalar Kurumu işçi ve emekçilerin paralarıyla kurulmuş bir mütessesidir. Bunun için ödevi, işçi ve emekçilerin sosyal ve sağlık sorunlarına çözüm yolu bulmaktır. Ama pratikte bu böyle olmuyor. Olmuyor çünkü, kurumun yönetimi işçinin elinde değildir. İşçi Patron, Hükümet ve Türk-iş temsilcilerinden oluşmaktadır kurumun yönetim kurulu. Sosyal Sigortalar Kurumunun yönetimi işçi sınıfının elinde olmadığı için de, kurum bugün patronların, büyük sermayedarların bir sermaye haline getirilmiştir. Böyle ki, büyük sermayedarlar işçi ve emekçilerin paralarıyla kurulan kurumun kasasına el atmışlar ve 4 milyar lirası kredi diye almışlardır. Bugüne kadar bu paradan tek kuruş bile geri çevirmemişlerdir. Üstelik kurumun patronlardan 1,5 milyar 250 lira da prim alacağı vardır. Patronlar bunu da vermemekte direnmekte, ve 28'ci genel kurul toplantısında yaptıkları konuşmalarda, bu paraların bağışlanması önerdiler. Kurumun yönetimini eline geçiren

patron, sari sendika ve hükümet temsilcileri, işçilerin alın terinden kesilerek alınan bu paraların geri verilmesi için her hangi bir çaba da bulunmamakta, aksine işçi sigortalarının paralarını daha geniş ölçüde yağma için yeni yeni planlar hazırlamaktadırlar.

Kurumun yönetim kurulu, bir yıl önce kanun kabul edilmiş olmasına rağmen, ilaç fabrikası kurma işine hala yanaşmamaktadır. Yanaşmamaktadır çünkü, büyük ilaç tekelleri SSK'nın ilaç fabrikası kurmasını istememektedirler. Bu tekeller, hatta bazı kurum yöneticilerini rüşvetle satın alarak, SSK'nun ilaç yapma ve fabrika kurma planlarını hesır altı etmeye kalkıştılar. Bu tekellerin bu alışkanlığa baş vurmalarının başlıca sebebi ise, kurumun ürettiği ilaçlar işçi ve emekçilere, Türkiye'deki ilaç firmalarının ürettiğine oranla % 20-30 daha ucuza satılabilir. Bu nedenle, kurumun ilaç yapma ve fabrika kurma planlarını hesır altı etmeye kalkıştılar.

Kaynaklarına hakim olmadığından, geliri büyük ölçüde patronlara

rin yağınasına terk edildiğinden Kurum, sağlık, işçi ve emekçilere
 uuz mesken sağlamak gibi ödevlerini yerine getirememektedir. Bu
 yüzden de işçi ve emekçilerin lokmasından keserek topladıkları gelir,
 büyük sermaye çevreleri tarafından sömürüye konu olmaktadır.

Bu durumun baş sorumlusu, hiç şüphesiz ki Kurumun yönetim kuruludur
 büyük sermaye çevreleri, sıkıyönetimci paşalar ve Tolu hükümetidir.
 büyük sermaye çevrelerinin ajanlığını yapan Türk-İsteki sarı sendika-
 cılardır, Halil-Tunc, emirsoylardır. İşçi ve emekçilerin paralarını
 büyük sermaye para babalarına peşkeş çekenler Tunçlar-Emirsoylardır.
 Bu bakımdan, Sosyal Sigortalar Kurumunun başındaki işçi düşmanlarını
 etmek, kurumun yönetimini işçinin eline teslim etmek gibi bir sorun çı-
 çıkıyor ortaya. Sendikalar, işçi sınıfının hakkına sahip çıktığı
 taktirde Kurumun işçi ve emekçiler yararına gelişmesi mümkün olacak-
 tır.

farak yoktur. MIT ise ajan provokatörler yetistirmekten başka bir iş görmemektedir. Siyasi tutuklulara yapılan işkenceler artık bir iddia olmaktan çoktan çıkmıştır, bunlar bir gerçektir."

— İşçi direnişleri:

— işçilerin sosyal ve sendikeli haklarını patronlar karşısında daha güçlü bir şekilde savunan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu /DISK/in işçiler tarafından benimsendiği, otoritesinin giderek arttığı bir gerçektir. Bu gerçekler, Koç Holdingin Kay Kibrit fabrikasında meydana gelen olaylarla bir daha ~~asaslanmıştır~~ doğrulanmıştır. Fabrikada çalışan 186 ~~isçiden 130'u DISK'e bağlı kimya iş sendikasına üye oldular.~~ Ancak, aynı iş yerinde örgütlenme çabası gösteren Türk-İş'e bağlı Petrol iş sendikası yeterli sayıda üyeye sahip olmasına

RAÇMEN,

8

patronun da desteğiyle işyerinde toplu sözleşme yetkisini aldı.

Kimya iş sendikasına üye olduklarına, Petrol işin kendilerini temsil edemeyeceğini bildiren işçilerin bazıları işten atıldı. İşçileri zorla Kimya işten vaz geçirip Petrol işe üye yapmaya çalışanlar arasında, Orhangazinin AP'li belediye başkanı da bulunmaktadır. İşçiler, bu engellemelere rağmen bir Kimya iş sendikasından vaz geçmeyecekler, bizim haklarımızı savunan DISK'e bağlı Kimya iş sendikasıdır" demektedirler.

— Teksif sendikası 14 işyerinde greve hazırlanıyor. Sendikanın Bursa Şubesi genel sekreteri Aydemir, yaptığı bir açıklamada, Bursa İpekli Sanayi patronlarıyla yaptıkları toplu sözleşme görüşmelerinde, patronların işçi isteklerine yanaşmadıklarına, belirtti ve aldıkları grev kararı hazırlıklarının tamamlandığını, önümüzdeki günlerde iki bin işçiyle greve ~~gideceklerini~~ gideceklerini söyledi.

9
Komünistlerin yeri işçiler arasındadır, fabrikalardadır, sendikalarda
galismaktır. Fabrikalarda örgüt kurmak, işçi sınıfının sınıf bilinci-
ni yükseltmek, geniş emekçi yığınları devrim savaşlarına hazırlamak,
komünistlerin vazgeçilmez görevlerindendir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Dış Haberler:

- Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Brejnefin Amerika ve Fransa ziyaretleri sona erdi. Genel Sekreter Brejnef ile Nikson arasında yapılan görüşmeler sırasında iki ülke halklarını çok yakından ilgilendiren, ekonomik ve teknik alanda işbirliği anlaşmaları yanı sıra, dünyada barışın korunması ve sağlanması için stratejik silahların sınırlandırılması, nükleer harbi engelleme konularında da anlaşmaya varılmıştır.

Taraflar görüşmelerinden sonra yayınlanan Ortak Bildiride, iki ülke arasındaki ilişkilerde bir dönüş olduğunu belirtmekte ve dünya barışının kuvvetlendirilmesini isteyen Sovyetler Birliği-Amerika ilişkilerinin karşılıklı yarar sağlar bir biçimde ve bütün insanlığın menfaatlerine uygun olarak geliştiği ifade edilmektedir. Bildiride, Orta-Doğu ve Çinlindi sorunlarına değinilerek, görüşmeler sırasında bu bölgeler sorunlarının çözümlenmesi yolları

diğı da belirtilmektedir.

Dünya demokratik basını, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Brejnefin Amerika ziyaretine büyük yer ayırdıktan, Brejnefin Fransa Cumhurbaşkanı Pompidu'nun daveti üzerine Fransa'ya yaptığı ziyarete ve bu ziyaret sırasında ele alınan sorunlar üzerinde durmaktadır. Gazeteler, Brejnev-Pompidu görüşmelerinde, barışı kuvvetlendirme ve halkların güvenliğini arttırma, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı ve Sovyet - Fransız işbirliği konularının ele alındığı/belirtilmektedirler. Görüşmeler sonucunda yayınlanan Ortak Bildiride de belirtildiği gibi, iki ülke yöneticileri Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının 3 Temmuzda toplanması konusunda hemfikirdir.

35 ülkenin dışişleri bakanlarının katılacağı Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansında ilk konuşmaya Sovyetler Birliği dışişleri bakanı Andrey Gromiko yapacaktır. Gelecek Salı günü çalışmalarına

başlayacak olan Güvenlik Konferansı, Sovyetler Birliği başta olmak üzere, sosyalist ülkelerin ve Barışsever Avrupa halklarının Konferansın toplanması için 1967 yılından beri yürüttükleri yoğun çabaların bir sonucudur. Finlandiyadan yapılan bildirildiğine göre, Konferansın teknik hazırlıkları tamamlanmıştır. Finlandiya dışişleri bakanı Kariya Laynen'in yaptığı bir açıklamaya göre, Güvenlik Konferansının ana hedefi, Avrupada devamlı ve güvenilir bir barış sağlamak, halkların güvenliğini garanti altına almaktır.

Barış yolunda yeni bir başarı daha.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi genel sekreteri Brejnefin Amerika gezisi sona erdi. Brejnefin bu ziyareti sırasında Sovyet Birliği ile Amerikan yöneticileri arasında birçok anlaşma imzalandı. Fakat, bun anlaşmalarından en önemlisi atom harbinin önlenmesi ve stratejik silahların sınırlanmasıydı.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi genel sekreteri Brejnefin Birleşik Amerika ziyareti ve imzalanan anlaşmaların yankıları gerek dünya basınında ve gerekse kamuoyunda hala devam ediyor. Dünya kamuoyu bu geziye ve anlaşmalara neden bu kadar önem veriyor ? Bunun nedeni şudur. Halklar, dünya kamuoyu, her şeyden evvel barış, bir atom tehdidinden kurtulmak, barış içinde gelişmek ve kalkınmak istiyor, da ondan.

Kapitalist dünyasının en kuvvetli ve büyük bir sanayi ve askeri gücünü temsil eden Birleşik Amerikada iktidarda bulunan büyük tekeller temsilcilerinin yallerden beri dünya ölçüsündeki imperatorluklarını korumak için soğuk harp yöntemlerine baş vurdukları bilinen bir gerçektir. Güney Doğu Asyada askeri bir saldırı şeklinde, Güney Amerika, Orta Doğu ve bu arada Türkiyede de gerici iktidarlara ve karşı devrimciler, faşizmi, sıkıyönetimleri ihraç etme şeklinde görünen bu saldırılar dünya kamuoyu için büyük bir endişe kaynağıdır. Amerikan emperyalizmi sınıfsal çıkarlarını savunmak için, dünyayı eteğe vermek, bir nükleer harple katarmaktan çekinmeyeceği korkusu insanlığı terörize ediyordu. Bundan ötürü dünya kamuoyunu yakından ilgilendiren konulardan biri de emperyalizmin dünyayı eteğe vermesini, halkları köleleştirme ve kalkışmasına, çok tehlikeli olan saldırı politikasını engellemkti.

Bunun için her şeyden evvel, büyük bir ekonomik , askeri gücün varlığı gerekiyordu. Bu büyük askeri, ekonomik güç aynı zamanda barışçı, anti-emperyalist dünya ölğüsündeki ulusal kurtuluş hareketlerinden yene olması gerekiyordu.

Dünya sosyelist sistemi içinde olan ve bu sistemin en güçlü devleti olan Sovyetler Birliği , dünya kamuoyunun aradığı bütün bu ~~şartlar~~ vasıfları içeriyordu. Sovyetler Birliği ve öteki sosyelist ülkeler, yıllardan daha doğrusu kurulduklarından bu yana barışı güçlendirmek, ayrı toplumsal sistemlere ait olan ülkelerin barış içinde yan yana yaşamalarının sağlamak için savaşıyorlardı. Bu savaşlara güçlendikleri oranda başarı kazandı. Ama bu başarılarında dünya kamuoyunun Sovyetler Birliğinin, öteki sosyelist ülkelerin gayretlerini desteklemesinin de rollü büyük oldu.

Bütün bu unsurlar bir arada emperyalizmin saldırı politikasının k

4
kendisi için yararlı değil zararlı olmaya başlamasına seğıladı. Amerika emperyalizmi değil yalnız dünya kamuoyu önünde, kendi kamuoyu önünde de tecrit olmaya, bu tecrit süreci gittikçe hızlanmaya seğıladı. Amerikan emperyalizminin soldarı silahı artık geri tepmeye başlamıştı. Soğuk harp teorisi iflas etmişti. Amerikan emperyalizmi Viyetnam savaşından korkunç yarahele çıkmıştı. Mahelli saldırılar, emperyalizmin bütün zaafılarını ortaya koymuşyıkılma sürecini bütün çapleklığıyla dünya kamuoyunun önüne sermişti. Bundan sonra, mahelli saldırılar bir dünya harbine döndüğünde Amerika artık okyanusun ardına sığınamayacaktı. Dünya askeri stratejisi emperyalizmin zararına değışmişti, güçler dengesi emperyalizmin zararına ydı. Sovyetler Birliğinin ekonomik-askeri gücü emperyalizme bu gerçeğı kabul ettirmişti.

Emperyalizm için soğuk harbe son vermek ve anlaşma masasına otur-
maktan başka çıkar yol kalmamıştı.

Seldara politikası emperyalizmi büyük ölçüde tahkattan düşürmüştü, bunları
lanlarına arttırmıştı.

Sovyetler Birliğinin emperyalizmi anlaşıp masasına oturması
Sovyetler Birliği Komünist Partisinin izlediği barışçı, leninci dış
politikası sonucunda başarıldı. Bugün nükleer harbin patlaması önlen-
diyse, barışın ve güvenliğin sağlanması garanti altına alındıysa
izledikleri
bütün bunlar Sovyetler Birliğinin, sosyalist ülkelerin barışçı dış
barış içinde yeni yeni yaşam politikası
politikaları/sayesinde oldu. Bu bakımdan Sovyetler Birliğinin elde
ettiği bu başarı tamamdır ve bütün halklar yararlanabilir, bu arada
halkımızın da öz de öz menfaatleri yararlanabilir.

Bu anlaşma havası içinde bizdeki siyasetçiler askerî idareye
sivil elbise giydirmekle meşguldürler. Meclisin AP, CCP ve DP gerici
çatıştığı süre süre fabrikasyon halinde faşist kanunlar çıkarıyor. Bu
kanunların her biri halkın elindeki özgürlük kâğıtlarına da elip

gidiyor. Yeni Amerikan emperyalizminin bizdeki kuklelarcının halka karşı saldırıları yoğun bir şekilde devam ediyor. Halkın yoksullaşma sürecini paralel olarak da büyük sermaye çevrelerinin palazlanması da artıyor. Büyük sermaye çevreleri halkın tasarruflarına, memur perelerine göz dikmiş, onlara yutmanın çarelerini arıyor.

Bu telaş ve terör havası gün geçtikçe genişliyor. Tericileri son günlerde faşist komandoları yine ortaya saldılar. Bunlar üniversite-leri basıyor, toplantıları dağıtıyor, memlekette bir korku havası yaratıyorlar. Demireller, bu faşist komandalara dört elle sarıldılar, onlar vasıtasıyla yurtsever güçleri terörize etmek, seçimleri kazanmak amaç-na güdüyorlar. Fakat öte yandan memleketteki bu durum antifaşist güçle-ri eylem birliği için gereken havayı da yaratıyor. İşçi sınıfına onun devrimci örgütlerine yeni yeni müttefikler kazandırıyor. Barışın, barış içinde yan yana yaşamının kuvvet ve kıymetini halk yığınlarına daha açık bir şekilde gösteriyor.

GREV NELER ÖĞRETTİ ?

Batı Almanya'da çalışan Türkiyeli işçiler, yeni bir savaş deneyiminden, savaş ateşinden geçtiler. IG - Metal sendikasının örgütlediği greve katıldılar. Bu katılma yığın yığın olmuştur. Greve Türk işçileri, Yunanlısı, İtalyanı, İspanyolu, Almanıyla yanyan, fabrikaların kapılarında nöbet tuttular. Bunlar, gene hep birlikte, protesto, gösteri yürüyüşlerine katıldılar. Stuttgart sokaklarında, meydanlarında 40 bin işçi birden, Almanca, Türkçe, İspanyolca, İtalyanca, Rumca, Sırpça : "Milyonlar milyonerlerden güçlüdür! " haykırılarıyla ortalığı inlettiler.

Greve süresi boyunca, buna katılan Türk işçilerinin çoğunluğu biline, dayanışma, disiplin örnekleri verdiler. Türk işçilerinin böyle sine greve katılmasının politik bir önemi vardır. Birincisi, Türk iş-

çileri, işçi kardeşliğinin, dayanışmasının yenilmez bir güç olduğunu kendi deneyileriyle gördüler. "Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !" parolasının canlı örneğini gördüler. İkincisi, örgütlü savaşın, yığınasal direnişin gücüne daha çok inandılar.

Önemli olan daha bir olay vardır. Türkiyede, paşalar cuntasının terroru, işbirlikçi kodaman burjuvazinin faşist biçimi diktatorası ortalığı kasıp kavuruyor. Bu faşist terrorun sivri ucu, en başta, işçi sınıfının göğsüne yöneltilmiştir. Grevler yasaklanıyor, erteleniyor. Sendikacılar tutuklanıyor, zindanlara atılıyor, dövülüyor, sövülüyor. Yasaklar, sıkı yönetim, ortada özgürlük, insan hakları diye bir şeycikler bırakmamaktadır. Sıkı yönetim - garnizon mahkemelerinde faşist, uniformalı yargıçlar, savcılar yurtseverlere idam cezaları kesiyor.

Böylesine sert bir baskı, barbarca bir terror karşısında işçi sınıfı, onun gerçek savaş örgütleri, devrimci savaşçıları yılmadılar, bu savaş, ulusal bağımsızlık direnişlerini var güçleriyle yürütüyorlar. Memlekette grevlerin arkası kesilmiyor. Ne polis, ordu birlikleri, ne faşist komandolar, ne kiralık katiller bu direnişi kıramadılar, kıramayacaklardır. Bu savaşın başını işçi sınıfı çekiyor. Yurtsever, ilerici aydınlar, subaylar, Amerikan köleliğine, faşist terrora karşı olan herkes, her örgüt işçi sınıfının gücüne, onun savaş örgütlerine şimdi eskisinden çok daha güveniyor, inanıyor.

İşçi sınıfının direnişi, halk yığınlarının bu direnişi, değişik biçimlerde desteklemesi, faşist Erim hükümetini, dut ağacı gibi silkeliyor. Bu kukla hükümet, yalnız Amerikalının ve onun kiralık general ^{olan} ~~ralları~~ Tağmaçların yardımıyla, süngülerin gölgesinde ayakta

durdurulabiliyor. İşte böylesi bir dönemde, memlekette savaşların böylesine geliştiği bir aşamada, Batı Almanya'daki işçilerin, büyük Metal-iş grevine katılmaları günün en başta gelen politik konularından biri olmuştur. Batı Almanya'daki işçiler, Metal grevine katılmakla, memleketteki işçi hareketine, halkın ulusal bağımsızlık direnişine büyük bir katkıda bulunmuşlardır.

Türkiye Komünist partisi, komünistler bu savaşın içindedirler. Büyük önderimiz, bütün dünya halklarının, proleterlerinin, bunlar arasında Türk proleterlerinin, halkının yüce önderi L e n i n, bu tür savaşlar için kesin dil kullanır : " İşçi sınıfı bir günde bir yıl ileri gider" der. Şimdi, haftalarca süren IG - Metal greviden Türk işçileri, böylesi bir ilerlemeyle çıkıyorlar.

Hemen ekliyelim ki, greve katılan işçilerin hepsi artık "bilinçlenmiştir", hepsi herşeyi anlamıştır gibi yanlış bir yargıya kapılmak gerek. Kimi işçilerde sallantı var. Kisinde korku var. İşçi düşmanları, polis ajanları, elçilik, konsolosluk, MIT casusları işçileri gizli, açık korkutuyorlar. Buna karşı kesin savaş günün komusudur. Kimi işçiler de ,bir bakıma : "Öküz öldü, çift bozuldu" havasındadır. Grev bitti, dağılalım, sendikadan arabamızı çekelim, diyor. Bu daha kötü bir davranıştır. Bu akıma karşı savaş zorunluktur. Komünistler bu savaşta başta gelmelidir. Grevin verdiği büyük dersten neler öğrenmek gerekse öğrenmeliyiz. Yığınların savaşından ders almalıyız. Yığınlara almaları gereken dersleri vermek, onları yönetmek, yetiştirmek devrimcilerin görevidir. Bozgunculara karşı savaş. İşçi sınıfının birliğini kıranlara karşı savaş. Savaşta birlik!